

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 19 kwietnia 2023 r.

DIH-2.707.9.2023.PL

DECYZJA DIH-2 Nr 12/2023

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000, ze zm.), art. 9ca ust. 1, art. 35 a pkt 11, art. 35 c ust. 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2022 r. poz. 1315, ze zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 13 marca 2023 r., złożonego przez pełnomocnika p. Pawła Wikiery prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „ALBATROS” Wikiera Paweł z siedzibą w Budach Łańcuckich (dalej zwanego: „przedsiębiorcą” lub „stroną”) - od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 24 lutego 2023 r. (sygn. KP.8361.260.2022), nakładającej na przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 35a pkt 11 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2022 r. poz. 1315, ze zm.), w wysokości, o której mowa w art. 35c ust. 1 ww. ustawy, tj. w kwocie 5 000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 ww. ustawy,

**postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy**

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 17 marca 2023 r. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako „Podkarpacki WIH”, „organ pierwszej instancji”) przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK”, „organ drugiej instancji”) odwołanie złożone przez pełnomocnika przedsiębiorcy wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego WIH, działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr KP.8361.260.2022 z 27 października 2022 r. przeprowadzili kontrolę na należącej do strony stacji paliw znajdującej się w dodatkowym miejscu wykonywania przez nią działalności gospodarczej figurującym we wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z upoważnieniem, zakres przedmiotowy kontroli wszczętej 27 października 2022 r. obejmował wykonanie obowiązku oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów rodzajem wydawanego paliwa ciekłego w miejscu jego tankowania. Powyższy obowiązek

wynika wprost z przepisu art. 9ca ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2022 r. poz. 1315, ze zm.), dalej zwanej: „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”. Czynności przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy, któremu przed przystąpieniem do kontroli okazano legitymacje służbowe oraz doręczono za pokwitowaniem upoważnienie nr KP.8361.260.2022 wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego. Na podstawie oświadczenia strony ustalono, że zalicza się ona do grupy małych przedsiębiorców. Oświadczenie stanowi załącznik nr 1 do protokołu kontroli.

W toku czynności ustalono, że w momencie wszczęcia kontroli na stacji paliw oferowano do sprzedaży paliwa ciekłe w postaci: oleju napędowego, oleju napędowego extra, benzyny bezołowiowej 95 i benzyny bezołowiowej 98. Paliwa dostarczane były z trzech dystrybutorów marki Wayne Dresser o numerach seryjnych: 4080-109946 (stanowisko 1 i 2), 4080-109947 (stanowisko 3 i 4), 4081-109948 (stanowisko 5 i 6). Do każdego z dystrybutorów było przyłączonych 8 pistoletów wydawczych. Przy czym przy dystrybutorze o numerze seryjnym 4081-109948 znajdowały się dwa nieczynne i niewydające paliwa pistolety wydawcze zabezpieczone plastikową plombą.

Inspektorzy stwierdzili, że wszystkie czynne pistolety wydawcze w liczbie 22 były oznakowane rodzajem wydawanego paliwa w sposób widoczny, a umieszczone na nich oznaczenia były zgodne ze wzorem określonym w załączniku do rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu takim paliwem (Dz. U. z 2021 r. poz. 1738), dalej zwanego „rozporządzeniem”. W przypadku pistoletów wydających paliwo ciekłe typu olej napędowy był to identyfikator w kształcie kwadratu, w środku którego na białym tle wewnętrznym umieszczono czarny symbol „B7” (8 pistoletów) lub „B0” (4 pistolety), długość boku kwadratu wynosiła co najmniej 13 mm. W przypadku pistoletów wydających paliwo ciekłe typu benzyna silnikowa był to identyfikator w kształcie okręgu o średnicy co najmniej 13 mm, w którym na białym tle wewnętrznym umieszczono czarny symbol „E5” (10 pistoletów). W toku kontroli ustalono, że dystrybutor o numerze seryjnym 4081-109948 (stanowisko 5 i 6), z którego wydawano paliwa ciekłe typu: olej napędowy (4 pistolety) i benzyna silnikowa (2 pistolety) oznakowany był identyfikatorem w kształcie kwadratu, w środku którego na białym tle wewnętrznym umieszczono czarny symbol „B7”, długość boku kwadratu wynosiła co najmniej 30 mm. Natomiast na dystrybutorze tym brak było zgodnego z rozporządzeniem oznaczenia odnoszącego się do wydawanej benzyny silnikowej.

Inspektorzy ustalili również, że brak było zgodnego z rozporządzeniem oznaczenia rodzaju wydawanego paliwa, tj. oleju napędowego i benzyny silnikowej na dystrybutorach o numerach seryjnych 4080-109946 (stanowisko 1 i 2) i 4080-109947 (stanowisko 3 i 4). Powyższe ustalenia potwierdzono dokumentacją zdjęciową stanowiącą załącznik nr 2 do protokołu kontroli. Ponadto przedsiębiorca uczestniczący osobiście w kontroli złożył pisemne oświadczenie potwierdzające poczynione w toku kontroli ustalenia. Oświadczenie stanowi załącznik nr 3 do protokołu kontroli.

W dniu wszczęcia kontroli, tj. 27 października 2022 r. przedsiębiorcę pouczone o obowiązku umieszczania na dystrybutorach w widocznym i dostępnym miejscu identyfikatorów określających rodzaj wydawanego paliwa.

W toku czynności przeprowadzonych w kontrolowanej placówce 3 listopada 2022 r. ustalono, że przedsiębiorca dobrowolnie oznakował dystrybutory w sposób zgodny z rozporządzeniem, identyfikatorami dotyczącymi każdego rodzaju wydawanego paliwa.

Przedsiębiorca, zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, został pouczone o możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Przedsiębiorca 3 listopada 2022 r. podpisał protokół kontroli bez uwag. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa i nie wniosła zastrzeżeń do protokołu kontroli na piśmie.

Pismem z 23 stycznia 2023 r. Podkarpacki WIIH zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie stwierdzonych naruszeń polegających na niewykonaniu obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przedsiębiorcę pouczone o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Pismo zostało doręczone 25 stycznia br.

1 lutego br. do siedziby Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie wpłynęło pismo strony, w którym wskazała, że brakujące oznaczenia zostały uzupełnione w dniu następnym po wszczęciu kontroli. Ponadto przedsiębiorca wskazał, że wszystkie pistolety wydawcze posiadały oznaczenie zgodne z wymogami prawa. Jak również wskazał, że brak na dystrybutorach nie wprowadzał klientów w błąd. Strona wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary i poprzestanie na pouczeniu. Przedsiębiorca umotywowował swoją prośbę tym, że w czasie kryzysu jaki obecnie dotknął małe firmy każdy dodatkowy koszt jest dużym obciążeniem. Ponadto wskazał, że na chwilę obecną koszty prowadzenia działalności przekraczają dochody.

Podkarpacki WIIH, 24 lutego br. wydał decyzję (sygn. KP.8361.260.2022), w której wymierzył przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w wysokości, o której mowa w art. 35c ust. 1 tej ustawy, tj. w wysokości 5.000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 ww. ustawy. Decyzja została doręczona stronie 28 lutego br.

Pełnomocnik strony, 13 marca br., z zachowaniem ustawowego terminu odwołał się od decyzji Podkarpackiego WIIH z 24 lutego br. (sygn. KP.8361.260.2022), zaskarżając ją w całości. Przedmiotowej decyzji strona zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy w postaci:

1. Art. 7 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000, ze zm.) - dalej jako „kpa” w zw. z art. 77 § 1 kpa i art. 80 kpa - poprzez niezastosowanie się do wymogu zebrania i rozpatrzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego, w szczególności poprzez zbadanie, czy naruszenie miało charakter istotnego oraz poprzestanie na lakonicznym stwierdzeniu, że nie można uznać za naruszenie przepisów prawa, którego waga jest znikoma, takiego naruszenia, które nie budzi żadnych wątpliwości, a do którego doszło na skutek nieprzestrzegania przepisów prawa przez podmiot do tego zobowiązany.

2. Art. 189d kpa w zw. z art. 189f § 1 pkt 1 kpa poprzez ich niewłaściwe zastosowanie przy podejmowaniu zaskarżonej decyzji, wynikające w szczególności z błędnego ustalenia wagi i okoliczności naruszenia prawa, braku oceny ważnego interesu strony, stopnia przyczynienia się odwołującego do naruszenia prawa, działań podjętych przez stronę w celu uniknięcia skutków naruszenia, warunków osobistych strony oraz okoliczności, że odwołujący zaprzestał naruszania prawa niezwłocznie po stwierdzeniu nieprawidłowości.

Strona na podstawie art. 132 § 1 kpa wniosła o uwzględnienie w trybie autokontroli przez Podkarpackiego WIIH odwołania w całości i dokonanie zmiany zaskarżonej decyzji w ten sposób, że odstąpi od nałożenia na stronę kary pieniężnej za nieprzestrzeganie obowiązku oznakowania dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego i poprzestanie na pouczeniu.

W przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku przez organ pierwszej instancji strona wniosła:

- 1) na podstawie art. 136 § 2 kpa o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy,
- 2) na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 kpa o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej za nieprzestrzeganie na kontrolowanej stacji paliw obowiązku oznakowania dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego i poprzestanie na pouczeniu,

ewentualnie

- 3) na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 kpa o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji.

W treści pisma strona uzasadniła podniesione zarzuty.

Prezes UOKiK, pismem z 24 marca br. zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo doręczono 30 marca br. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy o Inspekcji Handlowej, do zadań Inspekcji należy wykonywanie innych zadań określonych w ustawie lub przepisach odrębnych,

Jak stanowi art. 9ca ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych są obowiązani

do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego.

W myśl ust. 2, informacja o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego jest umieszczana:

- 1) w instrukcji obsługi tego pojazdu - przez producenta pojazdu samochodowego;
- 2) na odpowiednim korku lub klapce wlewu paliwa ciekłego lub w pobliżu tego korka lub tej klapki - przez producenta pojazdu samochodowego;
- 3) na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych - przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w tym zakresie.

Jak stanowi ust. 3 informacje, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 i 3, umieszcza się w widocznym i dostępnym miejscu.

Zgodnie z ust. 4 Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób:

- 1) oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów, o których mowa w ust. 1, wskazujący na rodzaj wydawanego paliwa ciekłego,
  - 2) formułowania i udostępniania informacji, o których mowa w ust. 2
- biorąc pod uwagę konieczność udzielania użytkownikom pojazdów samochodowych informacji na temat paliwa ciekłego dostępnego na stacji paliwowej lub stacji zakładowej oraz kompatybilności pojazdu samochodowego z infrastrukturą do tankowania, a w przypadku, gdy zostały wydane odpowiednie Polskie Normy, także ich postanowienia.

Jak stanowi art. 9d ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, kontrolę wykonania obowiązków, o których mowa w art. 6b ust. 2, art. 6c, art. 9c oraz art. 9ca ust. 1-3, przeprowadza Inspekcja Handlowa,

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego.

W myśl art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 9ca ust. 1 - 3.

Jak stanowi art. 35c ust. 1 ww. ustawy kara pieniężna, o której mowa w art. 35a pkt 11 wynosi 5 000 zł.

Szczegółowy sposób formułowania i udostępniania informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego, umieszczanej na terenie na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych określa rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem (Dz. U. z 2021 r. poz. 1738) dalej jako: „rozporządzenie”. Rozporządzenie to zostało opublikowane 23 września 2021 r. i weszło w życie 1 stycznia 2022 r.

Prezes UOKiK rozpatrując odwołanie oparł się na materiale dowodowym zgromadzonym w tej sprawie tj. protokole kontroli z 3 listopada 2022 r. i aktach kontroli nr KP.8361.260.2022 oraz aktach postępowania administracyjnego Podkarpackiego WIIH. Protokół kontroli z 3 listopada 2022 r. nr akt kontroli nr KP.8361.260.2022 jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 76 § 1 kpa i stanowi dowód tego, co w nim urzędowo stwierdzono.

Z treści protokołu kontroli bezspornie i jednoznacznie wynika, że w momencie wszczęcia kontroli 27 października 2022 r. w kontrolowanej stacji paliw, na dystrybutorze o numerze seryjnym 4081-109948 (stanowisko 5 i 6) brak było zgodnego z rozporządzeniem oznaczenia odnoszącego się do wydawanej benzyny silnikowej, a na dystrybutorach o numerach seryjnych 4080-109946 (stanowisko 1 i 2) i 4080-109947 (stanowisko 3 i 4) brak było zgodnych z rozporządzeniem oznaczeń odnoszących się do wydawanych paliw ciekłych, tj. oleju napędowego i benzyny silnikowej.

Z akt kontroli wynika również, że wszystkie czynne pistolety wydawcze w liczbie 22 były oznakowane w sposób zgodny z rozporządzeniem stosownie do wydawanego z nich rodzaju paliwa ciekłego. Ponadto 3 listopada 2022 r. ustalono, że przedsiębiorca w ramach dobrowolnych działań naprawczych oznakował dystrybutory paliw stosownie do wydawanych z nich rodzajów paliw ciekłych w sposób zgodny z rozporządzeniem.

Przedsiębiorca pouczony o treści art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej podpisał protokół kontroli bez uwag i nie skorzystał z możliwości wniesienia uwag do protokołu na piśmie w terminie 7 dni od daty przedłożenia protokołu do podpisu.

Prezes UOKiK przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że zgodne ze stanem faktycznym i prawnym było stwierdzenie Podkarpackiego WIIH, że strona naruszyła art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kwota wymierzonej administracyjnej kary pieniężnej tj. 5 000 zł, wynika wprost z treści art. 35c ust. 1 ww. ustawy. Przesłanką jej wymierzenia jest sam fakt stwierdzenia naruszenia prawa, które w tej sprawie zostało niewątpliwie stwierdzone. Organ pierwszej instancji nie dopatrył się podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Odnosząc się do odwołania z 13 marca 2023 r. Prezes UOKiK, po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że:

Zarzut naruszenia art. 7 kpa w zw. z art. 77 § 1 kpa i art. 80 kpa poprzez niezastosowanie się do wymogu zebrania i rozpatrzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego, w szczególności poprzez zbadanie, czy naruszenie miało charakter istotnego oraz poprzestanie na lakonicznym stwierdzeniu, że nie można uznać za naruszenie przepisów prawa, którego waga jest znikoma, takiego naruszenia, które nie budzi żadnych wątpliwości,

a do którego doszło na skutek nieprzestrzegania przepisów prawa przez podmiot do tego zobowiązany, jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej, wyrażonej w art. 7 i skonkretyzowanej w art. 77 § 1 kpa organy administracji publicznej mają obowiązek podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, zobowiązane są w sposób wyczerpujący nie tylko zebrać ale i rozpatrzyć cały materiał dowodowy, zwłaszcza w postępowaniach odnoszących się do podmiotów, którym organ przypisuje delikt administracyjny. Wyrażona w art. 7 kpa zasada prawdy obiektywnej odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Przepis art. 80 kpa stanowi, że organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.

Z akt sprawy wynika, że zakres przedmiotowy kontroli - wskazany w upoważnieniu obejmował kontrolę wykonania obowiązku oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów rodzajem wydawanego paliwa ciekłego w miejscu jego tankowania. Z treści protokołu kontroli, jak również oświadczenia przedsiębiorcy z 27 października 2022 r. znajdującego się w aktach kontroli i stanowiącego załącznik nr 3 wynika, że w momencie wszczęcia kontroli na stacji paliw należącej do przedsiębiorcy stwierdzono, że na dystrybutorze o numerze seryjnym 4081-109948 (stanowisko 5 i 6) brak było zgodnego z rozporządzeniem oznaczenia odnoszącego się do wydawanej benzyny silnikowej, a na dystrybutorach o numerach seryjnych 4080-109946 (stanowisko 1 i 2) i 4080-109947 (stanowisko 3 i 4) brak było zgodnych z rozporządzeniem oznaczeń odnoszących się do wydawanych paliw ciekłych, tj. oleju napędowego i benzyny silnikowej. W toku kontroli ustalono również, że wszystkie czynne pistolety wydawcze w liczbie 22 były oznakowane w sposób zgodny z rozporządzeniem stosownie do wydawanego z nich rodzaju paliwa ciekłego. Z treści protokołu kontroli wynika również, że 3 listopada 2022 r. ustalono, że przedsiębiorca w ramach dobrowolnych działań naprawczych oznakował dystrybutory paliw stosownie do wydawanych z nich rodzajów paliw ciekłych w sposób zgodny z rozporządzeniem. Z treści protokołu wynika również, że innych zagadnień nie kontrolowano. Strona nie wniosła uwag bezpośrednio do protokołu kontroli ani na piśmie w terminie 7 dnia od daty przedstawienia protokołu do podpisu.

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że w ramach zakresu przedmiotowego kontroli określonych w upoważnieniu do jej przeprowadzenia materiał dowodowy został zebrany w sposób wyczerpujący, a organ pierwszej instancji z urzędu podjął wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Prezes UOKiK przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że zgromadzony materiał dowodowy umożliwia pełną i dogłębną analizę sprawy. Z treści zaskarżonej decyzji wynika, że organ pierwszej instancji na podstawie całokształtu materiału dowodowego obejmującego akta kontroli nr KP.8361.260.2022 oraz pismo wniesione w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego, ustalił, że strona nie wykonała obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W konsekwencji słuszne, zgodne z prawem i logiczne jest stwierdzenie, że ustalony stan faktyczny spełniał dyspozycję przepisu art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie

przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 9ca ust. 1-3. W konsekwencji organ pierwszej instancji zastosował art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 1-3, 6, 8 i 11-14, wynosi 5.000,00 zł.

W treści zarzutu strona wskazuje, że uchybienie przepisom postępowania dotyczyło w szczególności zbadania, czy naruszenie miało charakter istotnego oraz poprzestanie na lakonicznym stwierdzeniu, że nie można uznać za naruszenie przepisów prawa, którego waga jest znikoma, takiego naruszenia, które nie budzi żadnych wątpliwości, a do którego doszło na skutek nieprzestrzegania przepisów prawa przez podmiot do tego zobowiązany.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że wprowadzenie obowiązku oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów jest umotywowane koniecznością udzielania użytkownikom pojazdów samochodowych informacji na temat paliwa ciekłego dostępnego na stacji paliwowej lub stacji zakładowej oraz kompatybilności pojazdu samochodowego z infrastrukturą do tankowania. Przepis art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi, że przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. Z treści powyższego przepisu wynika, że obowiązek oznaczenia winien być wykonany w momencie rozpoczęcia działalności gospodarczej polegającej na wprowadzaniu do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliw oraz stacjach zakładowych. Warto w tym miejscu wskazać, że rozporządzenie w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem, zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw 23 września 2021 r. i weszło w życie 1 stycznia 2022 r. W związku z powyższym strona jako podmiot profesjonalny posiadający koncesję na obrót paliwami ciekłymi od 6 listopada 2019 r. i prowadzący działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży detalicznej paliw do pojazdów silnikowych na stacjach paliw winna była znać przepisy prawa regulujące jej działalność i spełnić ustawowy obowiązek 1 stycznia 2022 r. Z materiału dowodowego w sposób niewątpliwy wynika, że 27 października 2022 r. strona nie realizowała ustawowego obowiązku. Stwierzonego naruszenia nie można uznać za nieumyślne zaniechanie wynikające z braku świadomości co do zmiany przepisów w tym zakresie, jak argumentuje przedsiębiorca w uzasadnieniu odwołania. Z materiału dowodowego niewątpliwie wynika, że wszystkie czynne pistolety wydawcze oraz częściowo tj. odnośnie do oleju napędowego jeden z dystrybutorów były oznakowane zgodnie z wymaganiami rozporządzenia. W świetle powyższego brak oznakowania dystrybutorów należy uznać za wynik zaniedbania strony. Świadczy o tym również informacja zawarta w piśmie z 31 stycznia br., że usunięcie naruszenia nastąpiło w dniu następnym po jego ujawnieniu.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że dobrem chronionym przez normę zawartą w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest prawo nabywców do rzetelnej informacji na temat paliwa ciekłego dostępnego na stacji paliwowej lub stacji zakładowej oraz kompatybilności pojazdu samochodowego z infrastrukturą do tankowania. W związku z powyższym organ pierwszej instancji słusznie i zgodnie z prawem stwierdził, że na gruncie tej sprawy oznacza to, że nie można uznać wagi naruszenia prawa za znikomą.

W świetle powyższego Prezes UOKiK stwierdził, że zarzut naruszenia przepisów postępowania w postaci art. 7 kpa w zw. z art. 77 § 1 kpa i art. 80 kpa jest bezpodstawny

i nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189d kpa w zw. z art. 189f § 1 pkt 1 kpa, poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, wynikające w szczególności z błędnego ustalenia wagi i okoliczności naruszenia prawa, braku oceny ważnego interesu strony, stopnia przyczynienia się odwołującego do naruszenia prawa, działań podjętych przez stronę w celu uniknięcia skutków naruszenia, warunków osobistych strony oraz okoliczności, że odwołujący zaprzestał naruszania prawa niezwłocznie po stwierdzeniu nieprawidłowości, należą stwierdzić, że jest on bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że ustawodawca w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wprowadził obowiązek oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego przez przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliw i stacjach zakładowych. Sposób wykonania powyższego obowiązku został szczegółowo określony w rozporządzeniu. Jednocześnie w art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw za naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 wprowadził sankcję w postaci kary pieniężnej. Ponadto w art. 35c ust. 1 ww. ustawy określił kwotę w jakiej wymierzana jest kara pieniężna. Analiza treści przepisów art. 9ca ust. 1, art. 35a pkt 11 i art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw prowadzi do wniosku, iż organ administracji orzekając na podstawie tych przepisów nie dysponuje uznaniem administracyjnym lecz działa w ramach decyzji związanej. Prezes UOKiK podziela zdanie wyrażone przez WSA w Warszawie w wyroku wydanym w innej sprawie, że: *dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w KPA nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm - sankcji pieniężnej* (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 lipca 2018 r. sygn. akt VIII SA/Wa 205/18). W świetle powyższego przepis art. 189d kpa nie znajdował zastosowania w tej sprawie, co czyni zarzut jego naruszenia bezpodstawnym.

Prezes UOKiK rozpatrując odwołanie strony, przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu na podstawie art. 189f § 1 kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Jak już uprzednio wyjaśniono, dobrem chronionym przez normę zawartą w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest prawo nabywców do rzetelnej informacji na temat paliwa ciekłego dostępnego na stacji paliwowej lub stacji zakładowej oraz kompatybilności pojazdu samochodowego z infrastrukturą do tankowania. Z treści przywołanego przepisu wynika, że obowiązek oznaczenia winien być wykonany w momencie rozpoczęcia działalności gospodarczej polegającej na wprowadzaniu do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliw oraz stacjach zakładowych. W realiach tej sprawy strona

była zobowiązana do oznaczenia pistoletów wydawczych w sposób zgodny z rozporządzeniem już 1 stycznia 2022 r. Z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie w sposób niewątpliwy wynika, że 27 października 2022 r. przedsiębiorca nie wykonał ustawowego obowiązku. W związku z powyższym nie można uznać wagi naruszenia prawa za znikomą. Natomiast z materiału dowodowego wynika, że strona zaprzestała naruszania prawa, co również zostało dostrzeżone przez organ pierwszej instancji. Należy w tym miejscu wskazać, że przestanki wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 kpa muszą zostać spełnione łącznie.

W rozpatrywanej sprawie nie ziszcila się również przestanka obligatoryjnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu wynikająca z art. 189f § 1 pkt 2 kpa, ponieważ na stronę za to samo zachowanie nie została uprzednio nałożona prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Przedsiębiorca nie został również prawomocnie ukarany za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazany za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. W związku z powyższym nie ziszcila się przestanka uprzedniego ukarania ani spełniania przez tą karę celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna w niniejszym postępowaniu.

Prezes UOKiK przeprowadzając ponownie postępowanie przeanalizował możliwość zastosowania art. 189 f § 2 kpa. Przepis ten stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w 189 f § 1 kpa, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Organ odwoławczy wyjaśnia, że na podstawie art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, strona była zobowiązana do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów 1 stycznia 2022 r. i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą zatem wątpliwości, co do istnienia przestank faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. W rozpatrywanym przypadku fakt usunięcia naruszenia prawa został stwierdzony w protokole kontroli. Natomiast powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa nie spełni celów dla którym miała by zostać nałożona kara pieniężna. Jak wyjaśnił organ pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, informacja o rodzaju oferowanego paliwa jest niezbędna nabywcy w momencie tankowania pojazdu, a nie w terminie późniejszym. W konsekwencji przepis art. 189 f § 2 kpa, nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu.

Prezes UOKiK stwierdził, że w tej sprawie nie ziszcily się przestanki do obligatoryjnego ani fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o których mowa w art. 189f kpa. W związku z powyższym zarzut strony jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że sankcja wskazana w art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest administracyjną karą pieniężną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego, czyli jest wymierzana

na skutek zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie wynika, że stwierdzono naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli ziściła się przesłanka zastosowania sankcji z art. 35a pkt 11 ww. ustawy. Powyższe skutkuje wymierzeniem kary pieniężnej w wysokości 5000,00 zł. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ kary, o której wyżej mowa, ani jej miarkowania.

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że materiał dowodowy został zebrany w sposób wyczerpujący i w pełni umożliwił rozstrzygnięcie sprawy, a podniesiony w odwołaniu zarzut naruszenia przepisów postępowania okazał się bezpodstawny. W związku z powyższym nie uwzględnił wniosku Strony wniesionego na podstawie art. 136 § 2 kpa o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

Prezes UOKiK, po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że okoliczności wskazane w treści odwołania wniesionego przez stronę, nie stanowią przesłanek do uchylenia zaskarżonej decyzji Podkarpackiego WIIH z 24 lutego br. i odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej jak również do przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji i nie uwzględnił wniosków strony o zastosowanie art. 138 § 1 pkt 2 kpa.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie, wskazany w treści decyzji Podkarpackiego WIIH z 24 lutego br. w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszego rozstrzygnięcia.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed

wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo - administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa kpa.

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, 655 i 2320); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu
Inspekcji Handlowej
/podpisano
elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [...]
- 2) Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a/a